

FINDING HOME IN A FOREIGN PLACE



A SMALL GUIDE TO THAI-SRI LANKAN RELATIONS

This project collects and curates stories that explore the many layers of connection between Thailand and Sri Lanka, encompassing their people, culture, architecture, cuisine and more. These stories are presented both online and in a compact bilingual (English-Thai) publication, offering readers from both countries a contemporary perspective on how closely intertwined the two

nations are. A distance of 2,383 kilometers across the Indian Ocean—or a 3-hour-20-minute flight—feels surprisingly close. We share more in common than we might imagine. Take a moment to learn about one another.

You may discover a sense of “home” even when you’re faraway.

โครงการนี้รวบรวมเรื่องราวความสัมพันธ์ในมิติต่าง ๆ ระหว่างประเทศไทยและศรีลังกา ทั้งผู้คน ศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม อาหาร ฯลฯ โดยนำมาเรียบเรียงในรูปแบบออนไลน์และสิ่งพิมพ์ฉบับเล็ก ๆ 2 ภาษา (อังกฤษ-ไทย) เพื่อให้ผู้อ่านทั้ง 2 ชาติเห็นความใกล้ชิดระหว่างไทย-ศรีลังกา ในรูปแบบร่วมสมัย

ระยะห่าง 2,383 กิโลเมตรผ่านมหาสมุทรอินเดีย หรือ 3 ชั่วโมง 20 นาที ด้วยการเดินทางโดยเครื่องบินนั้นใกล้ชนิดเดียว

เราคล้ายกันมากกว่าที่คิด ทำความรู้จักกันมากขึ้นอีกนิด แล้วจะพบ ‘บ้าน’ ในพื้นที่ไกลบ้าน







FINDING HOME IN THE THIRD PLACE SIAM NIVASA

A “third place” is where life happens between home and work. It is a space to unwind, connect, and take part in the community. Siam Nivasa embodies exactly that spirit.

Located in Colombo, Sri Lanka, Siam Nivasa is a multifunctional cultural hub founded by the Royal Thai Embassy. A former embassy office turned into a dynamic cultural venue, Siam Nivasa promotes Thai culture, deepens bilateral connections, and offers a shared space for events. .

Originally a medical clinic, the building was acquired in 1984 and transformed into the Royal Thai Embassy office. Its location is just steps from Colombo’s Town Hall.

After the embassy office relocated to a new building in 2001, the property remained closed for many years before being revitalized and reopened in 2022.

Reimagined for the new era, the building is an exciting hub for cultural exchange, hosting exhibitions, markets, classes, and gatherings for all.

Siam Nivasa, or “Thai house,” stands as a home away from home for those seeking a taste of Thailand.

‘Third Place’ หรือพื้นที่ที่ 3 คือพื้นที่ซึ่งไม่ใช่บ้านและที่ทำงาน แต่เป็นสถานที่สำหรับผ่อนคลาย เชื่อมต่อ รวมกลุ่มกับผู้คน

‘สยามนิवास’ คือพื้นที่ที่ 3 ใจกลางเมืองโคลัมโบ ศรีลังกา ซึ่งเคยเป็นที่ทำการสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ แต่ปัจจุบันทำหน้าที่เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งสนับสนุนการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมไทย เชื่อมสัมพันธ์ระหว่างชาติ และเป็นพื้นที่จัดกิจกรรม

รัฐบาลไทยซื้ออดีตคลินิกในปี 1984 สำหรับใช้เป็นที่ทำการสถานทูตฯ ทำเลบนถนน Dr. C.W.W. Kannangara Mawatha ดีมาก ตรงข้ามสวนสาธารณะใหญ่ เยื้อง ๆ กับ Town Hall หรือศาลาเทศบาลเมืองโคลัมโบ รายล้อมด้วยอาคารสำนักงานสำคัญของทั้งรัฐบาลและเอกชน

เมื่อสถานทูตไทยย้ายที่ทำการออกจากอาคารในปี 2001 บ้านหลังนี้จึงปิดไว้ ไม่ได้ใช้งาน และต่อมาก็ได้รับการปรับปรุงในปี 2022 เพื่อเปิดประตูต้อนรับผู้คนอีกครั้งในฐานะพื้นที่จัดกิจกรรมเชิงศิลปวัฒนธรรม เช่น แกลเลอรีศิลปะ ตลาดไทย ห้องประชุมของชุมชนคนไทยในศรีลังกา โรงเรียนสอนภาษาไทย ฯลฯ โดยเปิดโอกาสให้ใครก็ตามที่แวะเวียนมาโคลัมโบเข้ามาเยี่ยมชมได้ฟรี

‘สยามนิवास’ ที่หมายความว่า ‘บ้านไทย’ เป็นบ้านในเมืองไกลโพ้น สำหรับทุกคนที่ถวิลหาสัมผัสของเมืองไทย

Finding Home in People

*Cross-cultural discoveries with the Thais
in Sri Lanka and the Sri Lankans in Thailand.*



NATPICHA SOONTHORNSUJARIT

President of the Thai Community in Sri Lanka

ฝน-ณัสม์พิชา สุนทรสุจิต

ประธานชุมชนคนไทยในศรีลังกา

My mother's family name before marriage is "Fonseka." My maternal great-grandparents became the founders of the Fonseka family in Thailand after they migrated to Bangkok and settled in Bang Rak. Growing up, I often heard the word "Ceylon". I always know I have Sri Lankan roots even though I don't look like one. At work, I met my husband, who is a Sri Lankan businessman.

I already had two children when I moved here in 2008. My family had business connections in Sri Lanka, and I also wanted my daughter to study at Ladies' College. Living in Sri Lanka gives me a sense of comfort. The people are incredibly friendly and very welcoming toward the Thais. Back then, there weren't that many people who looked like me in here, so people saw me as beautiful. It made me feel confident. I never felt like a second-class citizen.

บสพบุรุษฝั่งแม่ของพี่นามสกุล 'Fonseka' คุณตาคุณยายของแม่ไปตั้งรกรากที่บางรัก และกลายเป็นต้นตระกูลฟอนเซกาที่เมืองไทย เราได้ยินคำว่าซิลอนบ่อยมากตั้งแต่เด็ก รู้ตัวว่ามีเชื้อสายศรีลังกา ถึงแม่หน้าตาจะไม่เหมือน พอทำงานแล้วก็ได้เจอกับสามี ซึ่งเป็นนักธุรกิจศรีลังกาละ

พี่มีลูก 2 คนแล้วตอนย้ายมาที่นี่ในปี 2008 เพราะครอบครัวมีธุรกิจที่ศรีลังกาแล้วก็อยากให้ลูกสาวได้เรียน Ladies' College พออยู่ศรีลังกาแล้วสบายใจนะ เพราะคนเป็นมิตรมาก เขายอมรับคนไทยมาก ๆ แล้วสมัยนั้นไม่ค่อยมีคนหน้าตาแบบนี้ในเมือง เขามองว่าเราสวย เรารู้สึกมั่นใจ ไม่มีความรู้สึกที่เราเป็นพลเมืองชั้นสองเลย



There are very few Thai people in Sri Lanka, so at the beginning I felt quite lonely. I still remember how happy I was when I received my first letter from the Thai Embassy, inviting me to the National Day celebration. It took us a long time to come together and form an association, but today we have more than 150 members across the country. Our community includes homemakers married to Sri Lankans, mixed-heritage families, corporate employees, and traditional Thai massage therapists.

The reason the Thai community in Sri Lanka has grown into such a strong and connected network is because Siam Nivasa is our point of contact. It brings us together and allows us to organize monthly activities, strengthen bonds among the Thais, and build connections with the people of Sri Lanka. We are truly grateful to the Thai government and the Royal Thai Embassy in Sri Lanka.

คนไทยในศรีลังกามีน้อย ช่วงแรกพี่เหงามาก ตอนได้จดหมายจากสถานทูตไทยครั้งแรกให้ไปร่วมงานวันชาติ พี่ดีใจมากเลย หลังจากนั้นเราใช้เวลามากกว่าจะรวมกลุ่มตั้งสมาคมขึ้นมาได้ ตอนนี้มีสมาชิกเกิน 150 คนทั่วประเทศแล้วคะ มีทั้งแม่บ้านที่แต่งงานกับคนศรีลังกา ลูกครึ่ง พนักงานบริษัท และเทอราปีส นวดแผนไทย

การที่คนไทยในศรีลังการวมตัวกันจนเป็นชุมชนไทยที่เข้มแข็ง เติบโตขึ้นเป็นสมาคมได้ เพราะเรามีสยามนิवासเป็นศูนย์รวม ช่วยยึดเหนี่ยวพวกเราให้ได้จัดกิจกรรมรายเดือนที่เป็นประโยชน์ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยด้วยกัน รวมถึงความสัมพันธ์กับชาวศรีลังกาด้วย ขอขอบพระคุณรัฐบาลไทยและสถานทูตไทยในศรีลังกาด้วยคะ



I studied architecture in Thailand because a Thai architect, Worapan Klampaiboon, used to work briefly with my father (Dooland de Silva). He suggested that I should go study in Thailand. My parents and I didn't know about Thai universities, but Assumption University turned out to be a great choice. Thailand is also only three hours away from home. I went back often, and my parents visited me regularly.

I left Thailand in 2006. Whenever I go back, I visit Dr. Sam of ABAC, who took care of the international students. She wasn't just a teacher but a mother to all of us. She made us feel at home.

I'd love to go back to places just to relive the old times. I'd get two foot massages a day, and then I'd stop by Foodland. I used to go there almost every day. I'd also eat at a Bangladeshi restaurant called Al Hussein on Sukhumvit Soi 3. They serve food closest to Sri Lankan cuisine.

My friends always laugh because I still order green curry every time we eat out. My time in Thailand was awesome. It is such a big part of my life. I've even recommended ABAC to other Sri Lankans who want to study abroad. It's actually a great exposure for young people.

DAN DE SILVA

*Landscape Designer /
Managing Director of the Brief Garden
Group of Companies*

ผมเรียนสถาปัตย์กรรมที่เมืองไทยเพราะสถาปนิกไทย คุณวรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ เคยทำงานกับพ่อของผม (Dooland de Silva) เขาแนะนำให้ผมไปเรียนต่อที่เมืองไทย พ่อแม่และผมไม่รู้จักมหาวิทยาลัยไทยเลย แต่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นตัวเลือกที่ดีมาก เมืองไทยห่างจากบ้านแค่สามชั่วโมง ผมบินกลับบ้านบ่อยและพ่อแม่ก็มาเยี่ยมผมบ่อยเช่นกัน

ผมจากเมืองไทยในปี 2006 เวลากลับไทย ผมจะไปหา ดร.แซม ซึ่งเคยเป็นผู้อำนวยการศึกษานานาชาติ เธอไม่ใช่แค่ครู แต่เป็นเสมือนแม่ของพวกเรา เธอทำให้พวกเรา รู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่บ้านจริง ๆ

ผมอยากกลับไประลึกความหลังในที่ต่าง ๆ จะไปบวดเท่าวันละสองรอบ ไปฟู้ดแลนด์ซึ่งเคยไปเกือบทุกวัน แล้วก็ไปร้านอาหารบังกลาเทศชื่อ Al Hussein ที่สุขุมวิทซอย 3 ซึ่งเป็นอาหารที่ใกล้เคียงอาหารศรีลังกาที่สุดตอนผมอยู่ที่นั่น

เพื่อนชอบหัวเราะเยาะผม เพราะเวลาออกไปกินข้าวด้วยกัน ผมสั่งแกงเขียวหวานทุกครั้ง ช่วงเวลาที่เมืองไทยของผมดีมาก ๆ และเป็นส่วนสำคัญของชีวิต ผมแนะนำให้เด็กศรีลังกาที่อยากเรียนเมืองนอกให้ไปเรียน ABAC หลายคน เป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับเด็กรุ่นใหม่ครับ



I feel deeply connected to both countries as if I had 2 mothers. Mother Thailand raised me from birth to the age of 35, then Mother Sri Lanka took over. They are very different. Sri Lanka is an incredible mother, strong and strict. Yet she gives me the greatest sense of individuality. She challenges me in ways that have truly made me a complete person.

Sri Lanka was the first country I experienced beyond home. I moved here in 2002 and have been going back and forth ever since. I started as a cook and took on many jobs afterward: massage therapist, making and supplying herbal drinks, small scale catering, before eventually moving into large scale catering for embassies, even during the civil war.

I went through many challenges, but now, my dream came true. I opened my own Thai restaurant in 2018 and moved to its current location in 2020. I'm very proud to grow my own organic vegetables and use them as ingredients. The herbs here are just like back home. All our curry pastes, seasonings, and sauces are made from scratch. Nothing is pre-made. I'm grateful to the Sri Lankan people who enjoy my Thai cooking, food that anyone, rich or poor, can appreciate.

DAO SIHANAM

Owner of Dao Krua Thai Restaurant

ดาว สีหานาม

เจ้าของร้านอาหารครัวไทย

พี่ผูกพันกับ 2 แผ่นดินเหมือนมีแม่ 2 คน แม่ประเทศไทย เลี้ยงผมมาตั้งแต่ 0-35 จากนั้นแม่ศรีลังกา ก็เลี้ยงพี่ตั้งแต่ 35-60 ปี แม่ก็ดูแลแตกต่างกันมาก คุณแม่ศรีลังกาสุดยอด ทั้งแข็งแรงแรงและเข้มงวด แต่ให้ความอิสระและความเป็นตัวเองที่สุด ทดสอบเราได้อย่างสมบูรณ์แบบ ให้เราเป็นคนเต็มคน

ศรีลังกาเป็นประเทศแรกที่พี่ได้ออกมาเจอ พี่ย้ายมาอยู่ศรีลังกาตั้งแต่ปี 2002 ตามอดีตสามีมาอยู่ที่นี่ แล้วก็ไป ๆ กลับ ๆ ศรีลังกาตลอด เริ่มจากเป็นแม่ครัวร้านอาหาร แล้วก็ทำงานทุกอย่าง ทั้งบวดไทย ทำน้ำสมุนไพร ทำกับข้าว จนได้ไปทำ Outdoor Catering ให้สถานทูตต่าง ๆ ตั้งแต่ยุคสงครามกลางเมือง



พี่ผ่านอุปสรรคมาหลายอย่างมาก จนในที่สุดความฝันก็成真 ได้เปิดร้านอาหารไทยในต่างแดนเองในปี 2018 แล้วก็ย้ายร้านมาอยู่ที่ปัจจุบันปี 2020 พี่ภูมิใจมากที่ปลูกผักสวนครัวอออร์แกนิกเองเป็นวัตถุดิบ ผักสมุนไพรที่นี่เหมือนบ้านเรา เครื่องแกงเครื่องปรุงรส ซอส ไม่มีของสำเร็จรูป เราทำเองหมดทุกอย่าง ขอขอบคุณศรีลังกาที่กินอาหารไทยฝีมือพี่อาหารที่คนรวยหรือจนก็เข้าใจ และมีความสุขที่ได้กิน

My sister and I studied at Assumption University for 4 years, and oh, it was actually the best time of our lives. Thailand was so easy to adjust to—maybe because of the shared Buddhist culture or simply our positive experience. Everyone was friendly and smiling, the food was great, and the university was beautiful. It almost felt like a nice paid vacation at our parents’ expense! I still did my studies and graduated with honors, though.

Our family runs a resort, and I’m in charge of the Ayurveda medical clinic. I learned Thai massage much later, after returning from Thailand. I wish I had learned it earlier because it’s been very helpful for our therapists. My brother also studied Thai massage at Wat Pho. Although the word massage is commonly used now, it’s actually much more than that. It’s a healing system and a powerful health tool.

RUVI RODRIGO

Director of Ayuwan
by Barbelyn, Ayurveda Medical Center



พี่สาวและฉันเรียนที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 4 ปี เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตพวกเราเลยคะ การปรับตัวอยู่เมืองไทยง่ายมาก ๆ อาจจะเพราะเรามีวัฒนธรรมพุทธเหมือนกัน หรือเพราะประสบการณ์เราดีมาก ทุกคนเป็นมิตรและยิ้มแย้ม อาหารอร่อย และมหาวิทยาลัยก็สวย รู้สึกเหมือนพ่อแม่จ่ายเงินมาให้พักผ่อนเลยละ แต่ว่าฉันก็ตั้งใจเรียนและจบเกียรตินิยมคะ

ครอบครัวเรากำลังทำรีสอร์ท และฉันรับผิดชอบดูแลคลินิกอายุรเวท หลังจากกลับจากเมืองไทยแล้วฉันถึงได้เรียนนวดไทยคะ เสียหายที่ไม่ได้เรียนก่อนหน้านี้ เพราะมันมีประโยชน์กับนักบำบัดของเราทุกคน ๆ น้องชายของฉันก็เรียนนวดไทยที่วัดโพธิ์ ถึงจะเรียกว่านวด แต่จริง ๆ แล้วมันไม่ใช่แค่การนวดผ่อนคลาย แต่เป็นระบบเยียวยาและเป็นเครื่องมือสุขภาพที่มีประสิทธิภาพมาก



Sa-was-dee-ka (hello) /
Sa-bai-dee-mai-krub? (How are you?)

We grew up in Sri Lanka, but we visit Thailand every year. Despite being half-Thai, there is actually no downside here. Friends treated me like a Sri Lankan. There is not much of a difference. [Tony]

Well, I'm popular at school. My school is very small and there are not many children who are half-Thai, so everyone wants to be friends with someone from another country. [Rihana]

We stay with our mother's family in Ubon Ratchathani whenever we go back. The family culture there is very strong. Everyone always eats together. The food and culture are also different. We like the food and we come to the Thai food market at Siam Nivasa every month.

In the future, we want to stay in Thailand, so we're learning Thai. The Thai and Sinhala languages are really similar.

RIHANA SILVA & ANTHONY EVAN SILVA

Thai-Sri Lankan Children

สวัสดีค่ะ / สมายดีมายครัฟ?

พวกเราโตที่ศรีลังกา แต่กลับไปเยี่ยมเมืองไทยทุกปี การเป็นลูกครึ่งไทยที่นี่ไม่มีข้อเสียอะไรเลย เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อผมเหมือนกับคนศรีลังกา ไม่ค่อยมีความแตกต่างหรือครับ [โทนี่]

หนูเป็นที่รู้จักที่โรงเรียนค่ะ โรงเรียนหนูเล็กนิดเดียว แล้วก็ไม่มีลูกครึ่งไทย ทุกคนเลยอยากเป็นเพื่อนกับคนที่มาจากชาติอื่น [ริฮานา]

เมื่อไหร่ที่ไปเมืองไทย เราจะอยู่บ้านครอบครัวแม่ที่ อุบลราชธานี วัฒนธรรมครอบครัวที่นั่นแข็งแรงมาก ทุกคนกินข้าวพร้อมหน้ากัน อาหารและวัฒนธรรมก็แตกต่าง พวกเราชอบอาหารไทยและตลาดอาหารไทยที่สยามนิวาสดูทุกวัน

ในอนาคตเราอยากไปอยู่เมืองไทย ก็เลยพยายามเรียนภาษาไทย ภาษาไทยกับภาษาสิงหลคล้ายกันมาก ๆ



In Colombo, we have the Russian Cultural Centre and Alliance Française, and now it's wonderful to have Siam Nivasa to encourage people to learn about Thailand. The space is open to everyone.

Our main responsibilities are visas and document legalization. Sachini also manages the Embassy's social media. We are continuously learning how to run this place as curators. It's enjoyable because we get to meet new people and take on new challenges. Many visitors come here because of our location.

People management is challenging, especially as we work not only with the Thais and Sri Lankans, but also with artists of diverse backgrounds. But we are gradually improving.

Siam Nivasa has become popular, and we are receiving many requests. We try to plan everything three to six months in advance. We also plan to build a small library upstairs dedicated to Thai-Sri Lankan relations.

Visitors enjoy the space, especially as we have preserved the original house and garden. We also appreciate the calmness here when we move over from the Embassy office to work. It truly feels like home.

SACHINI DE SILVA

Consular Assistant / Siam Nivasa Curator

(Left)

RASAIYA SANJEEWANI

Administrative Assistant / Siam Nivasa Curator

(Right)

โคลัมโบมีศูนย์วัฒนธรรมรัสเซียและสมาคมฝรั่งเศส และตอนนี้ก็ดีมาก ๆ ที่มีสยามนิวาสดู ซึ่งทำให้คนได้รู้จักเมืองไทยมากขึ้น พื้นที่นี้เปิดกว้างสำหรับทุกคน หน้าที่หลักของพวกเราคือดูแลวีซ่าและรับรองเอกสาร ซาซินิดูแลโซเชียลมีเดียของสถานทูตด้วย เราทำสิ่งเรียนรู้การดูแลที่นี่ในฐานะภัณฑารักษ์ เราสนุกที่ได้เจอคนใหม่ ๆ และทำงานใหม่ ๆ ผู้เยี่ยมชมมากมายมาที่นี่เพราะทำเลที่ดี

การบริหารจัดการคนเป็นเรื่องท้าทาย เราไม่ได้ทำงานแค่กับคนไทยหรือคนศรีลังกา แต่ทำงานกับศิลปินหลากหลายที่มา แต่เรากำลังพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ พื้นที่นี้กำลังเป็นที่นิยม มีคนติดต่อเข้ามาใช้สถานที่มาก เราพยายามวางแผนทุกอย่าง 3-6 เดือนล่วงหน้า เรายังคิดจะทำห้องสมุดเล็ก ๆ ข้างบนที่รวบรวมเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเมืองไทยและศรีลังกาด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเมืองไทยและศรีลังกาด้วย

ผู้เยี่ยมชมชอบที่นี่ ส่วนหนึ่งเพราะเราเก็บบ้านเก่าและสวนเอาไว้ เราชอบความสงบของสยามนิวาสดู เวลาออกจากออฟฟิศสถานทูตมาทำงานที่นี่ มันให้ความรู้สึกเหมือนบ้านจริง ๆ เลยค่ะ



NANDANA EKANAYAKE

Chairman of Siam City Cement (Lanka) Limited

Our company, Siam City Cement Lanka Limited (INSEE Cement), is the largest cement manufacturer in Sri Lanka and represents the largest Thai investment here. We hold a 35% market share. Our parent company, Siam City Cement Public Company Limited (Thailand), acquired the business from a Swiss-based company in 2016 for \$100 million, and has been operating in Sri Lanka ever since.

While we suffered during the severe financial crisis of 2022, we have since recovered. Today, there is a renewed sense of enthusiasm and positivity, and I am confident that this momentum will continue.

With the new Free Trade Agreement and visa-free travel, I believe our interactions will only increase. Small countries are growing fast, and there is significant room for improvement. I believe our long-term relationship will continue to flourish, and Thailand will likely increase its investments in Sri Lanka.

There are many similarities between our two countries, particularly in terms of religion and culture. I have traveled to Thailand frequently. When I visit temples, I hear the same chants, just with a different accent!



บริษัท สยามซีซี ซีเมนต์ ลังกา จำกัด (อินทรี) คือผู้ผลิตปูนซีเมนต์รายใหญ่ที่สุดในศรีลังกา และเป็นการลงทุนจากเมืองไทยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศนี้ด้วย เราครองส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ 35% บริษัทแม่ของเราคือบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวงจากประเทศไทย เข้าซื้อกิจการต่อจากบริษัทสัญชาติสวิตเซอร์แลนด์ ใน พ.ศ. 2559 ด้วยมูลค่า 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และดำเนินธุรกิจในศรีลังกานับตั้งแต่นั้น

แม้ศรีลังกาจะได้รับผลกระทบในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินที่รุนแรงใน พ.ศ. 2565 แต่ปัจจุบันเราฟื้นตัวกลับมาพร้อมความกระตือรือร้นและความหวัง และผมมั่นใจว่าแรงขับเคลื่อนนี้จะดำเนินต่อไป

ด้วยข้อตกลงการค้าเสรีฉบับใหม่และนโยบายฟรีวีซ่า ผมเชื่อว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเราจะเพิ่มมากขึ้น ประเทศขนาดเล็กเติบโตอย่างรวดเร็วและมีโอกาสพัฒนาอีกมาก ผมเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์ระยะยาวของเราจะเติบโต และประเทศไทยน่าจะขยายการลงทุนในศรีลังกาเพิ่มขึ้น

ประเทศของเราทั้งสองมีความคล้ายคลึงกันหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านศาสนาและวัฒนธรรม ผมเดินทางไปประเทศไทยบ่อย ๆ และเมื่อไปวัดต่าง ๆ ผมมักจะได้ยินบทสวดมนต์แบบเดียวกัน ต่างกันแค่สำเนียงเท่านั้นครับ

HASINI GUNASEKERA

Managing director & Educator
International Academy of Beauticians

I grew up in hair salons. I was 6 years old when my mom went to study at a Thai beauty school and took me with her. At 14, I joined a hairstyling competition in Thailand and won an award. That was the start of my journey. After high school in Sri Lanka, I studied at ABAC and later at Kevadi-Gandini Hairdressing Academy. The 6 years there were the best time of my life.

In 2002, I returned to Sri Lanka inspired by what I had seen in Thailand's beauty and hair industry. I wanted to bring that same standard and spirit back home. We opened our salons, along with the International Academy of Beauticians. We regularly invite Thai trainers to conduct workshops, and we also send our students to Thailand to study makeup, hairstyling, nail care, and foot massage. Our hair and skin are different, but we can adapt the techniques for Sri Lankan clients.

Thailand holds a special place in my family's heart. I met my Bangladeshi husband while studying at ABAC. We met at a bus stop at The Mall Bangkok. He speaks Thai much better than I do. My daughter studied at Le Cordon Bleu Dusit and refused to come back after three months (laughs). Having traveled the world, I can say with confidence that there truly is no place like Thailand.



ฉันโตมาในร้านทำผมค่ะ ฉันตามแม่ซึ่งไปเรียนทำผมที่เมืองไทยตอน 6 ขวบ พออายุ 14 ก็ได้ไปแข่งทำผมแล้วชนะรางวัลไทย นั่นเป็นจุดเริ่มต้นอาชีพ หลังเรียนจบมัธยมที่ศรีลังกา ฉันเรียนต่อที่ ABAC และโรงเรียนเสริมสวยเกตุวดี 6 ปีที่นั่นเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิต

ปี 2002 ฉันกลับมาศรีลังกา เพราะได้เห็นอุตสาหกรรมเสริมสวยในไทย จึงอยากนำมาตราฐานและจิตวิญญาณแบบเดียวกันมาบ้านเกิด ฉันเปิดร้านเสริมสวยและโรงเรียนช่างเสริมสวย เราเชิญครูจากเมืองไทยมาสอนและพานักเรียนไปศึกษาการแต่งหน้า ทำผม ทำเล็บ และนวดเท้าที่เมืองไทย แม่ผมและผิวเราต่างกัน แต่ที่ประเทศนี้คนมาใช้กับลูกคำศรีลังกาได้

เมืองไทยพิเศษมากสำหรับครอบครัวเรา ฉันเจอสามีชาวบังกลาเทศตอนเรียนอยู่ที่ ABAC เราเจอกันหน้าป้ายรถเมล์เดอะมอลล์ บางกะปิ เขาพูดไทยเก่งกว่าฉันค่ะ ลูกสาวฉันก็เรียนที่เลอ คอร์ดอง เบลู ดุสิต เรียนไป 3 เดือน ลูกบอกว่าไม่อยากกลับบ้าน (หัวเราะ) ฉันเดินทางมาแล้วรอบโลก พูดได้เลยว่าไม่มีที่ไหนเหมือนเมืองไทย





Finding Ties Between Countries

Buddhist Diplomacy



The Lankavamsa in Siam

The relationship between Thailand and Sri Lanka is unique. The majority of both nations’ populations practice Theravada Buddhism. Thai tourists frequently travel to worship the Sacred Tooth Relic at Sri Dalada Maligawa in Kandy, while Sri Lankans likewise enjoy visiting Thailand.

Although formal diplomatic ties were established in 1955, the connection dates back much further. Over 700 years ago, Thailand adopted Theravada Buddhism from Sri Lanka, leading to the establishment of the Lankavamsa sect in Nakhon Si Thammarat. King Ramkhamhaeng the Great of the Sukhothai Kingdom held faith in Lankavamsa, regarding it as authentic Buddhism. Sri Lanka was considered the custodian of the teachings, having received them directly from India through Mahinda, son of Emperor Ashoka the Great, who introduced Buddhism to the island at the request of King Devanampiya Tissa, a devoted Sinhalese ruler.



ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและศรีลังกามีเอกลักษณ์ ประชากรส่วนใหญ่ของทั้งเมืองไทยและศรีลังกานับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท นักท่องเที่ยวไทยนิยมเดินทางมาไหว้พระธาตุเขี้ยวแก้วที่วัดพระเชี๋ยวแก้ว เมืองแคนดี้ และคนศรีลังกาก็ชอบเที่ยวเมืองไทย

ไทยและศรีลังกาสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2498 แต่ก่อนหน้านั้นไทยได้รับเอาพุทธศาสนานิกายเถรวาทมาจากศรีลังกา เกิดเป็นนิกายลังกาวงศ์ในเมืองไทยเมื่อ 700 กว่าปีก่อนที่นครศรีธรรมราช แม้กระทั่งพ่อขุนรามคำแหงมหาราชแห่งอาณาจักรสุโขทัย ทรงมีพระราชศรัทธาในลังกาวงศ์ว่าเป็นพุทธแท้ เพราะศรีลังกาคือดินแดนที่ได้รับสืบทอดพระพุทธศาสนาโดยตรงจากอินเดีย โดยพระมหินทระ พระราชโอรสพระเจ้าอโศกมหาราช เป็นพระธรรมทูตจากอินเดีย ตามคำกราบบังคมทูลขอจากพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ กษัตริย์สิงหลที่มีพระราชศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา

The Siamvamsa in Sri Lanka

When Buddhism in Sri Lanka declined, Sri Vijaya Rajasinha and his successor, Kirti Sri Rajasinha, sought to revive the faith. Both monarchs sent the delegation to the King of Siam requesting monks to perform ordinations in Sri Lanka.

During the reign of King Borommakot of Ayutthaya (around 1747), Upali Maha Thera braved a 5-month sea voyage on a Dutch merchant ship to reach Kandy. This mission led to the birth of the Siam Nikaya (Siamvamsa) in Sri Lanka, which survives to this day with over 5,500 temples under its lineage.

In the modern era, Thailand and Sri Lanka continue to maintain close religious ties through various means. Despite not sharing a physical border, the people of Thailand and Sri Lanka share a profound sense of familiarity, rooted in a shared religious and cultural heritage that has endured through the centuries.



เมื่อพุทธศาสนาในศรีลังกาเสื่อมถอยลง พระเจ้าศรีวิชัยราชสิงห์ ทรงมีพระราชหฤทัยตั้งมั่นในการฟื้นฟูพระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์พระองค์ต่อมาพระเจ้าติศรัทธราชสิงห์ ก็เช่นกัน ทั้ง 2 รัชกาลได้ทรงแต่งตั้งคณะทูตมาขอพระสงฆ์จากพระเจ้ากรุงสยามไปอุปสมบทพระที่ศรีลังกา ซึ่งตรงกับสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อประมาณ พ.ศ. 2290

เป็นเหตุให้พระอุบาลีมหาเถระ ต้องรอนแรมไปกลางทะเลกับเรือสินค้าสัญชาติดัตช์นานกว่า 5 เดือนจนถึงเมืองแคนดี้ และก่อให้เกิดนิกายสยามวงศ์เกิดขึ้นศรีลังกาซึ่งสืบทอดมาถึงทุกวันนี้ และมีวัดศรีลังกาภายใต้สยามวงศ์ถึง 5,500 แห่ง

แม้ไม่ใช่ประเทศที่มีพรมแดนติดกัน แต่ชาวไทยและศรีลังกาก็มีความรู้สึกคุ้นเคย เพราะมีวัฒนธรรมศาสนาใกล้เคียงกันตลอดมา

Siam’s Oldest Law Firm and Its Sri Lankan Roots

Tilleke & Gibbins, one of the top-tier law firms in Thailand, originated in Sri Lanka.

Its story began in 1890, founded by William Alfred Goone Tilleke, a 31-year-old Sinhalese lawyer who ventured from Sri Lanka to Siam to establish the country’s very first law office. In 1902, he was joined by his close British colleague, Ralph Gibbins, who became a key partner in shaping the firm’s legacy.

The firm has been guided by a strict code of professional integrity:

“If you are in the legal profession just for the money or for the glory or for power, do the rest of us a favor and find another occupation in which to work the way you want.”

Over the past 130 years, Tilleke & Gibbins has evolved into a regional powerhouse. Today, the firm provides expert counsel across 8 major industries, including Automotive, Aviation, Consumer Goods, Energy, Fintech, Insurance, Life Sciences, and Technology. While its headquarters remains firmly rooted in Bangkok, its reach now extends through branches across Southeast Asia.

Sources: Wise Counsel: A History of Tilleke & Gibbins – Thailand’s Oldest Law Firm and tilleke.com

Tilleke & Gibbins

สำนักงานกฎหมายที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของเมืองไทย Tilleke & Gibbins มีต้นกำเนิดจากศรีลังกา

บริษัท ทิลเลกกับบิบบินส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2433 โดย มร. วิลเลียม อัลเฟรด กูเน ทิลเลก (William Alfred Goone Tilleke) นายความวัย 31 ปีชาวสิงหล ผู้ที่ตัดสินใจออกเดินทางจากศรีลังกาสู่สยาม เพื่อตั้งสำนักงานกฎหมาย ซึ่งกลายเป็นสำนักงานแห่งแรกของดินแดนนี้ ก่อนที่เพื่อนร่วมงานคนสนิทจากอังกฤษ มร. ราล์ฟ กิบบินส์ (Ralph Gibbins) จะเข้ามาเป็นหุ้นส่วนสำคัญใน พ.ศ. 2445

ปรัชญาสำคัญข้อแรก ๆ คือ ยาริที่จะเป็นนักกฎหมายมืออาชีพ เพียงเพราะต้องการเงิน ชื่อเสียง หรืออำนาจ ถ้าหากมีความคิดเช่นนั้นอยู่ล่ะก็ กรุณาไปหางานทำที่อื่น และอย่ามายุ่งกับเรา

ตลอดระยะเวลากว่า 130 ปี ทิลเลกกับบิบบินส์ ได้เติบโตอย่างมั่นคง และเป็นสำนักงานกฎหมายที่เชี่ยวชาญในธุรกิจต่าง ๆ ครอบคลุมถึง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ ยานยนต์ การบิน สินค้าอุปโภคบริโภค พลังงาน พินเทค ประกันภัย วิทยาศาสตร์ชีวภาพ เทคโนโลยี โดยมีสำนักงานสาขาอยู่ทั่วภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ นั่นเอง









Royal Thai Suite at Galle Face Hotel

The bedroom of King Chulalongkorn during his visit to Sri Lanka.

The Galle Face Hotel is the oldest luxury hotel in Colombo. One of its suites is the very room where King Chulalongkorn (Rama V) once stayed. Today, the hotel has preserved that historic chamber as the “Royal Thai Suite.”

In an article titled “Arrival of the King of Siam at Colombo” (April 21, 1897), The Ceylon Observer captured the grandeur of his visit. At 10:00 AM, thousands gathered at a flag-adorned harbor to witness a 21-gun salute. The occasion drew record-breaking crowds, with trains from across the country arriving packed with spectators.

In a personal letter to Queen Saovabha Phongsri dated April 23, 1897, the King shared his fondness for the hotel:

“The Galle Face Hotel faces directly toward the city of Galle, where I first stopped. The staff decorated the place beautifully with many fine palm trees. The lunch was excellent, prepared by a French chef. I took a walk in the gardens beforehand, and the kitchen staff and servants all came out to pay their respects in a steady stream.”

Galle Face Hotel เป็นโรงแรมหรูหากที่เก่าแก่ที่สุดในโคลัมโบ หนึ่งในห้องสวีทของโรงแรมคือห้องที่รัชกาลที่ 5 เคยประทับ ซึ่งปัจจุบันทางโรงแรมได้ตั้งชื่อห้องบรรทมครานั้นว่า Royal Thai Suite

หนังสือพิมพ์ The Ceylon Observer ฉบับวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2440 บรรยายเหตุการณ์คราวพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เสด็จพระราชดำเนินถึงโคลอมโบไว้ในบทความ Arrival of the King of Siam at Colombo สรุปความได้ว่า เวลา 10.00 น. ผู้ชนหลายพันมารอเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ ท่าเรือโคลอมโบ ที่ประดับด้วยธงชาติและไม่ประดับงดงาม สลุต 21 นัดดังขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ รถไฟจากหัวเมืองต่าง ๆ มุ่งตรงสู่โคลอมโบแน่นเป็นประวัติการณ์ก่อนวันสำคัญนี้



รัชกาลที่ 5 ได้ทรงบันทึกเกี่ยวกับโรงแรม Galle Face ในพระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ พระราชทานสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23 เมษายน ร.ศ. 116 ความว่า “ที่คอนเฟ็คโฮเต็ลหันหน้าไปตรงเมืองซ็อลคอลลี่ แวะแรกถึงสิ้น เจ้าพนักงานเขามาแต่ต้นไม้ปามงาม ๆ ดี ๆ เป็นอันมาก กินเช้ากลางวัน กับเข้านัก คนครัวฝรั่งเศสทำ จันไปเดินดูสวนก่อน จนกระทั่งคนครัวคนใช้คมก้นเรือยไปทั้งนั้น”

Prince Prisdang The Thai Prince Who Lived in Sri Lanka



Prince Prisdang (born Mom Chao Prisdang Chumsai) remains the only member of the Chakri Dynasty to have been ordained as a monk in Sri Lanka. His ordination took place in 1896 at Sri Subhuti Maha Viharaya under the guidance of Ven. Waskaduwe Sri Subhuti, who bestowed upon him the monastic name “Jinavaravamsa.”

The temple still honors his memory by preserving the octagonal hall where he was ordained, alongside a collection of his personal effects: a lock of his hair, his saffron robes, his spectacles, and his personal pedestal. His entry into the monkhood was documented in detail by the Ceylon Independent newspaper.



Spanning 83 years, Prince Prisdang’s life was a saga of extremes. He was the first royal scholarship student sent by King Rama V to study at King’s College London, later distinguishing himself as a professional engineer, a diplomat serving as the Thai Ambassador in Europe and America, and a visionary who pioneered the Thai postal and telegraph systems.

Yet, his life took a stark turn toward exile, poverty, and social ostracization. Seeking a different kind of peace, he entered the Amarapura Nikaya and eventually became the abbot of Dipaduptharama Temple in Colombo.



“My body is frail, and I have been relentlessly besieged by illness and hardship. I have survived like a roly-poly toy, struggling to get back up, scrambling just to feed myself, and begging from relatives and friends until they grew weary of me. I have moved from one hospital to the next until a heavenly doctor helped me stand once more. This has led me to write my own life story, which, even to me, seems incredibly strange.”

— Prince Prisdang

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ (ประสูติ หม่อมเจ้าปฤษฎางค์ ชุมสาย) ทรงเป็นสมาชิกในพระราชวงศ์จักรีเพียงพระองค์เดียวที่เสด็จออกผนวชสู่เพศบรรพชิตที่ประเทศศรีลังกา เมื่อ พ.ศ. 2439 ณ วัดราชศรีสุทิมหาวิหาร (Sri Subhuti Maha Viharaya) โดยพระวิสุทฺธวชิรสุทฺธิ เป็นพระอุปัชฌาย์ ถวายพระฉายาว่า พระชินวรวงศ์

ภายในอาคารแปดเหลี่ยมที่ทรงผนวช เก็บรักษาภาพเหตุการณ์วันผนวช ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ Ceylon Independent พระศากรงขลิบ พระจิตรกรง ฉลองพระเนตร พระแท่น และของใช้ส่วนพระองค์ยังคงรักษาไว้อย่างดี



ตลอด 83 ปี แห่งพระชนม์ชีพ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ ทรงเผชิญความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบทั้งสุขและทุกข์

ทรงเป็นนักเรียนทุนพระราชทานพระองค์แรกที่รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้เสด็จไปทรงศึกษาต่อ ณ King’s College ลอนดอน ทรงเป็นนายช่างวิศวกร เอกอัครราชทูตไทยทั่วยุโรปและอเมริกา ผู้บุกเบิกการไปรษณีย์และโทรเลข

จนกระทั่งทรงกลายเป็นผู้ลี้ภัย คนตกงาน ยาก และแหว่งตา จนเสด็จออกผนวชเป็นสงฆ์แห่งอมรปุระนิทาย ก่อนเสด็จมาครองตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดที่พุทธคยาธรรมาราม ณ กรุงโคลอมโบ และย้ายกลับมาอยู่สยามในบั้นปลายชีวิต

“ข้าพเจ้าที่มีร่างกายทุพพลภาพ โรคภัยต่าง ๆ ที่ตามมาพะจวน ข้าเต็ม บ่อยใช้เรื้อยาโดยความอึดอัดจนกาลบัดนี้ เป็นตุ๊กตาล้มลุกบ้าง ลุกขึ้นเดินร่างะทุยตะกายหาใส่ท้องบ้าง เทียวขอกานญาติมิตรจนเขาเอือระอาบ้าง ไปอยู่โรงพยาบาลบ้าง เรื่อยมา จนได้แพทย์สวรรค์มาช่วยให้ลุกขึ้นเดินไปได้อีกครั้งหนึ่ง จึงได้เขียนประวัติตัวเอง ซึ่งแม้ตัวเองก็อดเห็นแปลกประหลาดไม่ได้

— พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์

The Spiritual Legacy of Prince Prisdang

In 1897, an archaeological excavation in Piprahwa, India, unearthed a soapstone casket containing the Buddha’s relics. The site was believed to be the ancient city of Kapilavastu.

Upon hearing the news, Prince Prisdang—then ordained as the monk Jinavaravamsa—immediately met with the landowner, William Claxton Peppé, to view the discovery. Recognizing the relics’ immense value, the Prince petitioned the Viceroy of India, Lord Curzon, to present them to King Chulalongkorn (Rama V).

He argued that as the monarch of Siam, the world’s only sovereign Buddhist nation, King Rama V was their rightful custodian.

The mission succeeded. On May 23, 1899, the relics were brought to Siam and enshrined atop the Golden Mount (Borom-banphot) at Wat Saket.

The King also distributed portions of the relics to further strengthen Buddhist ties at Sri Subhuti Maha Viharaya (the Prince’s place of ordination), as well as in Anuradhapura and Kandy, and sent additional relics to Mandalay and Yangon.

Prince Prisdang passed away in 1935 at age 83. His royal cremation was held at Wat Saket in 1936, returning him to the site of the sacred relics he helped secure for the nation.



เมื่อ พ.ศ. 2440 ได้มีข่าวการค้นพบพระบรมสารีริกธาตุที่เมืองปีปราหว่า เมืองเล็ก ๆ ในรัฐอุตตรประเทศ ชายแดนอินเดีย-เนปาล รัฐบาลอินเดียเชื่อว่านี่คือกรุงกบิลพัสดุ์ในสมัยพุทธกาล เจ้าของที่ดินเป็นชาวอังกฤษนามว่า วิลเลียม แคล็กซ์ตัน เปปปี้ ซึ่งการขุดค้นตามหลักวิชาการโบราณคดีในครั้งนี้ทำให้ค้นพบพดที่จากหินสบู่ใบหนึ่ง ที่ปรากฏอักษรพราหมี (Bhrami) ถอดความสรุปได้ว่า ผอมนี้เป็นที่บรรจุพระสรีระธาตุแห่งพระพุทธเจ้า ผู้มีพระภาคของเหล่าพี่น้องตระกูลคากะ

ไม่กี่วันหลังการค้นพบ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ ขณะนั้นทรงผนวชเป็นพระชินวรวงศ์ ได้เสด็จมาเพื่อทรงพบกับนายเปปปี้ เพื่อขอทอดพระเนตรพระบรมสารีริกธาตุดังกล่าว และทรงดำเนินเรื่องกับรัฐบาลบริติชอินเดีย เพื่อขอให้ทูลเกล้าฯ ถวายพระบรมสารีริกธาตุเหล่านี้แด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ในฐานะที่ทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งประเทศที่ยึดเอาพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ และสยามเป็นรัฐอิสระมิได้ตกเป็นอาณานิคมชาติตะวันตก โดยทรงติดต่อกับ ลอร์ดเคอร์ซอน อุปราชแห่งบริติชอินเดีย จนเป็นผลสำเร็จ

ต่อมารัชกาลที่ 5 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุบุญนิยวินิต (ปิ่น สุบุญ) ข้าหลวงมณฑลนครศรีธรรมราช เป็นผู้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุกลับสยาม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2442 พร้อมนำขึ้นประดิษฐานไว้บนยอดบรมบรรพต หรือเจดีย์ภูเขาทอง วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร

พระบรมสารีริกธาตุส่วนหนึ่งนำมาประดิษฐานไว้ที่วัดราชครูศรีสุทิมหาวิหาร ที่พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ทรงผนวช พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แบ่งพระบรมสารีริกธาตุเพื่ออัญเชิญไปยังบันตะเลย์ อย่างกุง ในพม่า รวมทั้งอนุสาวรีย์และแคนดิดในศรีลังกา ฯลฯ

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2478 ขณะมีพระชันษาได้ 83 ปี พระราชทานเพลิงพระศพ ณ เมรุวัดสระเกศราชวรมหาวิหาร ใน พ.ศ. 2479 อันเป็นวัดที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้บนยอดบรมบรรพต

Sources: Bones Around My Neck: The Life and Exile of a Prince Provocateur by Tamara Loos. History Off the Textbook (ประวัติศาสตร์นอกตำรา), EP. 232-234 (2024)
A Brief Biography of Colonel Special His Royal Highness Prince Prisdang, from Birth (1849 to 1929) by Prince Prisdang.

Sources: History Off the Textbook (ประวัติศาสตร์นอกตำรา), EP. 234 (2024)

One of the most beautiful resemblances we share is

Our floral culture



1



2



3



4



5

- 1) Thailand and Sri Lanka share a deep affection for lotus, jasmine, and other tropical blooms, especially in religious traditions.
- หนึ่งในความคล้ายคลึงทั้งดงามระหว่างเมืองไทยและศรีลังกา คือวัฒนธรรมดอกไม้ที่เรามีร่วมกัน โดยเฉพาะในพิธีกรรมทางศาสนา ทั้ง 2 วัฒนธรรมต่างชื่นชอบดอกบัว มะลิ และดอกไม้เมืองร้อนนานา
- 2) In Thailand, intricately crafted ‘phuang malai’ (flower garlands) are offered to temples, spirit houses, as well as to parents and teachers as gestures of respect. In Sri Lanka, flowers are likewise offered as ‘poojas’ in both Hindu and Buddhist temples.
- พวงมาลัยในไทยใช้ถวายวัด ศาลพระภูมิ ไปจนถึงมอบให้พ่อแม่และครูเพื่อแสดงความเคารพ ขณะที่ในศรีลังกา ดอกไม้ก็เป็นเครื่องบูชาในวัดฮินดูและวัดพุทธ
- 3) Lotus, from folded fabric offerings to temple murals, is commonly seen in these sacred spaces.
- ดอกบัวผ้าหรือภาพดอกบัวมักปรากฏอยู่ตามศาสนสถาน
- 4) Around Hindu temples, garlands of every size are sold, and some women adorn their hair with delicate jasmine, known as ‘malli poo’.
- รอบวัดฮินดู มีพวงมาลัยหลากหลายขนาดจำหน่าย และผู้หญิงก็ตกแต่งผมด้วยพวงมะลิ
- 5) Flowers are also found in Christian churches, weaving floral beauty into everyday life.
- ดอกไม้ยังปรากฏอยู่ในโบสถ์คริสต์ด้วย เป็นความงามที่แฝงตัวอยู่ในชีวิตประจำวัน
- 6) Beyond religion, this shared practice reflects something deeper, a mutual reverence for the ephemeral beauty of flowers.
- นอกจากศาสนาที่ละม้าย การใช้ดอกไม้ใกล้เคียงกัน สะท้อนความเคารพต่อความงามไร้จีรัง
- 7) From budding jasmine to blooming lotus to fading marigolds, these fleeting moments mirror the cycle of life itself, expressed through a rich and vibrant floral culture.
- วัฒนธรรมดอกไม้ที่สดใสมีชีวิตชีวา ไม่ว่ามะลิตูม บัวบาน หรือดาวเรืองที่ร่วงโรย เผยสัจธรรมชีวิตที่ผันแปรตามกาลเวลา



6



7





Isn't it wonderful that we share a love for

Animals and mythical creatures



Panthera - “Simha”
Is a symbol representing the Sinhalese people and appears on the Sri Lankan national flag. In Thailand, “Singha” is often seen in sculptural form guarding temple entrances and is also widely known as a famous Thai lager brand. In terms of wildlife, the Sri Lankan leopard is native to the island, while the Indochinese tiger, Malayan tiger, and Indochinese leopard inhabit Thai jungles.

เสือ-สิงห์
สิงห์เป็นสัญลักษณ์ของชาวสิงหล ทั้งยังปรากฏบนธงประจำชาติศรีลังกา ในเมืองไทย รูปปั้นสิงห์มักอยู่เฝ้าหน้าประตูวัด ทั้งยังเป็นชื่อแบรนด์เบียร์ดังของไทยด้วย ในโลกความเป็นจริง เสือดาวศรีลังกาเป็นสัตว์ที่อึ้งถิ่นประจำเกาะ ส่วนเสือโคร่งอินโดจีน เสือโคร่งมลายู และเสือดาวอินโดจีนอยู่ในป่าเมืองไทย



Elephant
In Sri Lanka and Thailand, elephants hold profound symbolic and cultural meaning, especially within Buddhist traditions. They are frequently seen in sculptures and temple murals in both countries. These animals are also associated with royal dignity.

ช้าง
สำหรับทั้งศรีลังกาและไทย ช้างมีความหมายเชิงสัญลักษณ์และวัฒนธรรม โดยเฉพาะในศาสนาพุทธ รูปปั้นและภาพวาดช้างมักปรากฏในวัด เรามักเห็นรูปปั้นและภาพวาดช้างในวัดทั้ง 2 ประเทศ สัตว์ที่สง่างามเหล่านี้ยังสื่อถึงเกียรติยศของราชวงศ์



Naga
These serpent beings are deeply tied to Buddhism and Hinduism, which is why they frequently appear in places of worship. Ancient chronicles mention that the Buddha visited Sri Lanka 3 times and encountered the Nagas. Naga motifs are also widely seen in temples across Northern and North-eastern Thailand.

นาค
เป็นสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธและฮินดูอย่างลึกซึ้ง จึงมักปรากฏอยู่ในศาสนสถาน พระพุทธเจ้าเสด็จมากรุงลังกา 3 ครั้งและได้พบนาค ในภาคเหนือและภาคอีสานของไทย รูปปั้นและภาพพญานาคอยู่ในวัดมากมาย



Garuda - “Gurula”
Is a mythical bird deity and the divine vehicle of Lord Vishnu. It appears on Sri Lankan flags, traditional paintings, and mask art. In Thailand, the Garuda is used as the national emblem.

ครุฑ
เทพเจ้าที่เป็นพาหนะของพระวิษณุ ปรากฏตัวบนธงศรีลังกา ภาพวาดเก่า และหน้ากาก ในเมืองไทย ครุฑเป็นตราประจำชาติ



Peafowl
Peafowl are native to Sri Lanka and are its national bird. They are considered sacred in Hindu culture and have inspired the logo of Sri Lankan Airlines, as well as the traditional dance and mask art. They symbolize grace and beauty in Sri Lankan culture, and carry similar meanings in Thailand.

นกยูง
สัตว์ที่อึ้งถิ่นประจำศรีลังกาและนกประจำชาติ เป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ในวัฒนธรรมฮินดู ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้โลโก้ศรีลังกาแอร์ไลน์ ระบำนกยูง และศิลปะหน้ากาก นกยูงสื่อถึงความสง่างามและความงดงามในวัฒนธรรมศรีลังกา ซึ่งประเทศไทยก็มีความเชื่อเช่นกัน



10 Things to Know About ‘Geoffrey Bawa’

The Sri Lankan Master of Tropical Modernism

Who Deeply Influenced Thai Architects

10 เรื่องของ Geoffrey Bawa สถาปนิก Tropical Modernism ชาวศรีลังกาที่มีอิทธิพลต่อสถาปนิกชาวไทยมากที่สุด

1

Geoffrey Bawa stood an extraordinary 7 feet (2.13 metres) tall, making him as unforgettable in presence as in design.

สูงถึง 7 ฟุต หรือ 2.13 เมตร

2

He smoked up to 100 cigarettes a day and drank 2 espresso shots every hour. Bawa passed away in 2003 at the age of 83.

สูบบุหรี่ 100 มวนต่อวัน ดื่ม Espresso Shot ชั่วโมงละ 2 ช็อต เสียชีวิตเมื่ออายุ 83 ปี เมื่อปี 2003

3

His home at No. 11, Lane 33, Bagatelle Road in Colombo has become a pilgrimage site for Thai architects and design-loving travellers.

ทาวน์เฮาส์หมายเลข 11 ซอย 33 ถนนบาเกเทล คือบ้านของเขาในโคลอมโบ และเป็นจุดหมายสุดฮิตของทั้งสถาปนิกและนักเดินทางชาวไทย

4

Among his treasured possessions were a 1934 Rolls-Royce Phantom II Continental Drophead Coupé and a 1953 Mercedes-Benz 300 EL-782 Coupé, both of which remain on display today.

1934 Rolls-Royce Phantom II Continental Drophead Coupe และ 1953 Mercedes-Benz 300 EL-782 Coupe คือรถสะสมที่ยังปรากฏอยู่



5

Black and white were his favourite colours, perhaps explaining his fondness for Dalmatians.

ขาวและดำคือสีโปรด สุนัขที่เลี้ยงจึงเป็นพันธุ์ดัลเมเชียน

6

The signature of House No. 11 lies in its understated elegance: white floors, white corridors, white walls, and a finely curated selection of minimal furnishings, all thoughtfully composed

เอกลักษณ์ของบ้านหมายเลข 11 คือพื้นขาว ทางเดินขาว ผนังขาว เครื่องเรือนน้อยชิ้นที่คัดมาอย่างลงตัว



7

Nature was seamlessly integrated into the house. Small, hidden corners invite sunlight, breezes, rainfall, and flowing water indoors, creating a sense of calm and freshness for someone deeply devoted to the natural world, like Bawa.

ธรรมชาติที่ฝังตัวอยู่ในบ้านอย่างชาญฉลาด มุมเล็ก ๆ ช่วยเปิดพื้นที่ให้แสงแดด สายลม หยาดฝน สายน้ำ นำความสงบและสดชื่นมาให้คนที่รักและเคารพธรรมชาติเช่นเขา

8

Bawa found joy in life’s quiet rituals, returning to the same dining corner, the same drinks spot, and sharing time with a small circle of close friends.

มุมทานข้าวมุมเดิม ๆ มุมดื่มมุมเดิม ๆ กับแขกคนสนิทหน้าเดิม ๆ เพียงไม่กี่คน คือความสุขที่สุดของบาวา



9

Artworks created by Bawa’s close friends fill the house, adding not only beauty but also layers of memory, friendship, and personal meaning.

งานศิลปะชิ้นงามฝีมือของเพื่อน ๆ บาวา ช่วยแต่งแต้มทั้งความงามและเติมเต็มความหมายแห่งมิตรภาพให้กับบ้านของเขา



10

Today, guests can stay overnight in the upstairs Studio Room at No. 11, immersing themselves in Bawa’s world and experiencing his design philosophy firsthand.

บ้านเลขที่ 11 ยังมีห้อง Studio Room ด้านบนให้แขกจองเข้าพัก เพื่อนอนสัมผัสดีไซน์ของบาวาอย่างเต็มอื้อ



Finding Architecture and Design



▲ “Lunuganga” means “salt river” in Sinhala, a name inspired by the nearby brackish Dedduwa Lake beside the estate.

‘Lunuganga’ เป็นภาษาสิงหลแปลว่า แม่น้ำรสเค็ม มาจากชื่อทะเลสาบน้ำเค็ม Dedduwa ข้างที่ดินที่ปลูกบ้าน

Lunuganga, the former country retreat of Geoffrey Bawa, is one of the most important pilgrimage sites for Thai architects visiting Sri Lanka.

Lunuganga บ้านพักตากอากาศของ Geoffrey Bawa หนึ่งในจุดหมายสำคัญของสถาปนิกไทยเมื่อมาเยือนศรีลังกา



▲ The gardens are filled with frangipani trees, Bawa’s favorite, many carefully shaped into giant bonsai-like forms by weighing down their branches.

ภายในสวนเต็มไปด้วยต้นลั่นทม ไม่โปรดของบาวา ซึ่งแปลงกายเป็นบอนไซยักษ์ด้วยฝีมือการถ่วงน้ำหนักตามกิ่งก้านสาขา



▲ Scattered throughout the estate are 14 bells of varying shapes and tones, which Bawa used to communicate with his staff. Each sound carried a different meaning — a sunset gin and tonic, lunch, afternoon tea, or lemonade served at his favourite spot.

ลูณุกังกามีระฆัง 14 ใบ รูปทรงต่างกัน ให้เสียงต่างกัน และอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วบริเวณ เพื่อให้บาวาใช้สื่อสารกับพนักงาน ระฆังแต่ละเสียงหมายถึงจิบ แอนด์โทนิคยามพระอาทิตย์ตกดิน อาหารมื้อกลางวัน นี้อาชาหรือน้ำมะนาวยามบ่ายที่มุมเดิม



▲ At the estate's highest point sits a serene hilltop house overlooking the water. From its windows, one catches a glimpse of the place Bawa chose as his final resting site after passing away at the age of 83. His ashes rest beneath a square stone slab set seamlessly into the grass, quietly blending into the landscape.

บ้านสวยบนเนินสูงสุด มอบวิวสวยสงบริมน้ำ มองออกไปเห็นพื้นที่ที่บาวาเลือกใช้เป็นที่พักผ่อนสุดท้ายหลังเสียชีวิตในวัย 83 ปี เถ้าถ่านจากร่างของเขาฝังอยู่ใต้แผ่นหินสี่เหลี่ยมจัตุรัส ซึ่งฝังราบกลืนกับพื้นหญ้า



▲ An exquisite journey through choreographed gardens leads visitors into spaces that once functioned as carriage rooms, offices, living areas, guest quarters, a hilltop house, and an art gallery — many of which have now been transformed into 11 guest rooms.

เส้นทางผ่านสวนสวยที่บรรจงจัดแต่งอย่างงดงามสู่ห้องับที่เคยเป็นห้องเก็บรถม้า ออฟฟิศ ห้องนั่งเล่น ห้องรับรองแขก บ้านบนเนินสูง แกลเลอรี ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันกลายมาเป็นห้องพักจำนวน 11 ห้อง

▲ The butterfly-shaped pond, which from certain angles resembles a wristwatch. Rolling hills and winding pathways along the water encourage visitors to keep wandering and discovering.

สระน้ำรูปผีเสื้อ ที่บางมุมดูเหมือนนาฬิกาข้อมือ เป็นสูงต่ำ ทางเดินลัดเลาะเลียบน้ำ ทำให้ผู้เยี่ยมชมอยากเดินดูต่อเรื่อย ๆ







Bridging the Contemporary and the Vernacular with Bawa

“Geoffrey Bawa was an early pioneer in giving precedence to Sri Lanka’s unique regional identities, seamlessly integrating them with modern architecture. Experiencing his spaces firsthand leaves a profound, lasting impression.”

“บาวาเป็นคนแรก ๆ ที่ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ดั้งเดิมตามท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งคริสลิ่งกา และสามารถนำมาผสมผสานกับสถาปัตยกรรมสมัยใหม่อย่างลงตัว เมื่อได้สัมผัสด้วยตัวเองจึงเกิดความประทับใจมาก

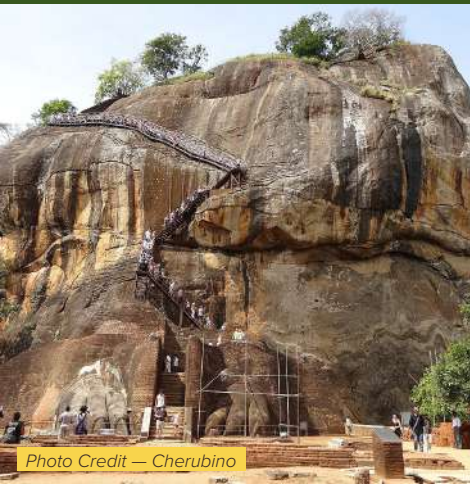


Photo Credit — Cherubino



Photo Credit — Heritance Kandalama

“Take, for instance, the arrival at Heritance Kandalama. Guests are guided through a narrow, curving corridor that hugs a raw, natural rock face—an experience that mirrors the intimate, breathtaking ascent up the cliffside stairways of the ancient citadel of Sigiriya.”

เช่น ประสบการณ์เมื่อกำลังเดินเข้าโรงแรม Kandalama ที่บังคับให้เราต้องเดินผ่านช่องทางเดินแคบ ๆ ที่โค้งขนานไปกับกำแพงหินธรรมชาติ เป็นประสบการณ์เดียวกันกับเมื่อเรากำลังเดินขึ้นบันไดแคบ ๆ แนบลำตัวไปกับชะง่อนผาเพื่อขึ้นไปชมโบราณสถานสิทิริยา

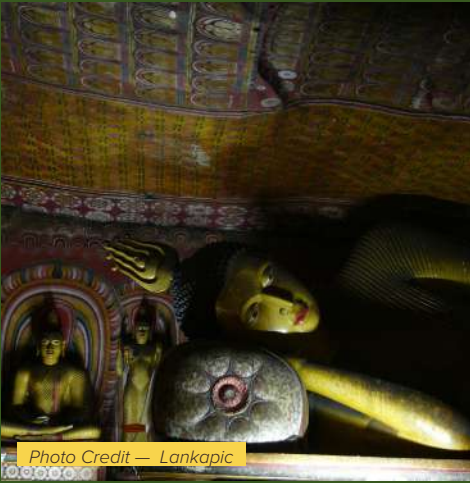


Photo Credit — Lankapic



“Then there is the entrance hall of the Bentota Beach Hotel, where the vibrant colours and intricate motifs of ancient rock-temple ceiling paintings adorn the space. Gazing up at them, one is instantly reminded of the vivid Buddhist murals found deep within the Dambulla Cave Temple.”

“Whether these architectural parallels were intentional or purely intuitive remains unrecorded. Yet, to step into these spaces is to feel their quiet power—an experience that continues to profoundly inspire me as an architect.”

“หรือการใช้สีเส้นและลวดลายของภาพเขียนบนเพดานถ้ำหินโบราณมาตกแต่งบริเวณโถงทางเข้าโรงแรม Bentota Beach Hotel เมื่อเจยเห็นภาพนี้ ทำให้นึกถึงภาพเขียนเกี่ยวกับพุทธประวัติในถ้ำต่าง ๆ เช่นที่ Dambulla Cave Temple

“สิ่งเหล่านี้บาวาอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ เพราะบางแห่งไม่มีบันทึกที่แน่ชัด แต่เมื่อได้สัมผัสด้วยตัวเองแล้วประทับใจ และส่งอิทธิพลอย่างมากมายต่อสถาปนิกอย่างไว้”

Bawa Universe

“The true brilliance of Geoffrey Bawa’s work extends far beyond the architectural design; it resides in what can only be described as the ‘Bawa Universe.’ This rich collective of creative minds and shared sensibilities is what gave his architecture its exquisite harmony and unique identity.

“At the Bentota Beach Hotel, Bawa’s design vision brought vibrant life to the space through the brilliant, multi-hued regional textiles of Barbara Sansoni (founder of Barefoot) and the iconic batik ceiling created by Ena de Silva. This collaboration sparked a lifelong creative kinship between Bawa and De Silva, with the latter going on to shape the interiors of nearly every building/ he designed in the following decades.”

“คุณค่าและความน่าสนใจของผลงานบาวาไม่ได้อยู่ที่ตัวสถาปัตยกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงจักรวาลของบาวา ซึ่งหมายถึงผู้คนรอบตัวและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้งานของเขากลมกล่อมและมีเอกลักษณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น

“Benota Beach Hotel ที่บาวาออกแบบ มีผลงานการตกแต่งด้วยผ้าปะจาดินหลากสีเส้นฝีมือ Barbara Sansoni แห่ง Barefoot Textile และงานของ Ena de Silva ผู้สร้างสรรค์ผลงาน Batik Ceiling ต่อมาเธอผู้นี้มีผลงานงานตกแต่งร่วมกับบาวาในอาคารเกือบทุกหลังในยุคต่อมา”

“Similarly, Laki Senanayake—Bawa’s extraordinarily talented former assistant who later evolved into a master painter and sculptor—left his artistic imprint across Bawa’s major projects. His contributions ranged from the enigmatic brass owl sculpture at Heritance Kandalama and the plaster relief murals at the Triton Hotel to the sweeping iron and brass narrative that forms the spiral staircase at the Jetwing Lighthouse.”

“Laki Senanayake อดีตผู้ช่วยฝีมือดีของบาวา ที่ผันตัวมาเป็นจิตรกรและประติมากร เราจะพบทั้งภาพลายเส้น ภาพปูนปั้นปูนต่ำ งานเหล็กและทองเหลืองอยู่ในทุก ๆ ผลงานที่สำคัญของบาวา เช่น Brass Owl Sculpture ที่ Kandalama Hotel งานภาพปูนปั้นที่ Triton Hotel หรือที่ Jetwing Lighthouse Hotel ที่มีงานเหล็กและทองเหลืองที่ทำเป็นราวบันไดเวียน”



Batik Ceiling at the Bentota Beach Hotel Designed by Ena de Silva



Sculptures Designed by Laki Senanayake

Photo Credit — Yuwarat Hemasilpin

Yuwarat Hemasilpin
Architectural Conservator

ด.ร. ยุวรัตน์ เหมะศิลปิน

สถาปนิกอนุรักษ์

Finding Food

Manel Lanka



Another classic is Appa (or Hoppers), a coconut milk batter cooked into a bowl shape. They come plain or with an egg cracked in the center, and they're often described as Sri Lankan pancakes.

อปปา (Appa หรือ Hopper) เป็นแป้งผสมกะทิ นำไปทำให้สุก และขึ้นรูปดูเป็นเหมือนขนม มีทั้งที่เป็นแป้งล้วน ๆ หรือผสมไข่ หลายคนเปรียบเทียบกับเป็นแพนเค้กฉบับศรีลังกา



Koththu is made with chopped strips of paratha stir-fried with your choice of meat, minced onions, and vegetables. Some call it the Sri Lankan version of Pad See Ew.

คตตู (Koththu) ทำจากแป้งปาราทามาหั่นเป็นเส้น ๆ ผัดกับเนื้อสัตว์ตามแต่จะเลือก พร้อมกับหอมสับและผัก หลายคนบอกว่าเหมือนผัดซีอิ๊วฉบับศรีลังกา

An authentic Sri Lankan restaurant in Bangkok

Hidden in the heart of Bangkok is Manel Lanka, an authentic Sri Lankan restaurant that draws a bustling crowd. Around 80% of its diners are Sri Lankans living in or visiting the city, but the place has also quietly built a loyal following among Thai regulars.

Manel Lanka เป็นร้านอาหารศรีลังกาแท้ ๆ ที่ซ่อนตัวอยู่กลางกรุงเทพฯ แต่มีลูกค้าแน่นชนิด ประมาณ 80% เป็นชาวศรีลังกาทั้งที่อาศัยอยู่และที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ และมีอีกไม่น้อยที่เป็นลูกค้าขาประจำชาวไทย



"Sri Lankan cuisine is aromatic and intensely flavourful, yet mild enough that it won't make you flinch," explains restaurant manager Sampath Dinesh.

"อาหารศรีลังกาจะออกเผ็ด มีกลิ่นสร้อยแรง แต่ละนุกกว่าไม่ได้จัดจานจนสะอึก" Sampath Dinesh ผู้จัดการร้านสรุปให้ฟัง



"Of course, for the most authentic Sri Lankan experience, you have to eat with your hands," Sampath smiles. "And never leave without finishing your meal with a cup of sweet, milky Ceylon tea."

"จะให้ศรีลังกาแท้ ๆ ก็ต้องทานด้วยมือนะครับ และอย่าลืมตบท้ายด้วยชาซีลอนใส่มรสหวาน ๆ"

The real fun of Sri Lankan cuisine lies in its incredible variety. Once you visit, you should try to explore different kinds of proteins—from lamb and chicken to fish, prawns, and beef. Enjoy them in rich curries, comforting stews, fiery "devilled" stir-fries, or simpler, savory stir-fried dishes.

To round out the meal, you can pair them with fragrant Sri Lankan rice, or freshly made naan, paratha, and roti, all elevated by a generous sprinkle of sambal—a flavorful, dry-roasted shredded coconut condiment.

ความสนุกของอาหารศรีลังกาคือความหลากหลาย มาถึงทีไหนจะลองเนื้อสัตว์หลาย ๆ ชนิดทั้ง แกะ ไก่ ปลา กุ้ง เนื้อ นำมาปรุงเป็นแกงกะหรี่ (Curry) สตูว์ (Stew) ผัดชอสสรจัด (Devilled) หรืออาหารผัดง่าย ๆ (Fried) แล้วลองทานกับข้าวสวยศรีลังกาบ้าง แป้งนาน (Naan) แป้งปาราทา (Paratha) แป้งโรตีสี่ (Roti) โรยด้วยซัมบัล (Sambal) หรือมะพร้าวปั่นคั่วแห้ง ๆ ประจบบั๊ต

Thai Shack

A fast and authentic Thai restaurant in Colombo

Nestled on Havelock Road in the heart of Colombo, Thai Shack is a vibrant culinary spot helmed by Thai chef Maypreeya "May" Cavin. The restaurant has become a favorite among both locals and expatriates by blending the speed and affordability of fast-casual dining with the quality of freshly made, single-dish Thai classics.

"Sri Lankans absolutely love Thai food," Chef May explains. "Since they can easily cook local dishes at home, eating out is an opportunity to crave something different." She notes that Sri Lanka's greatest culinary asset is its local produce. The abundance of fresh fruits, vegetables, herbs, and seafood reminds her closely of the rich ingredients found back home in Thailand.



To maintain strict quality control, Chef May handpicks her ingredients from the local markets daily. However, to ensure absolute authenticity, some essential ingredients are imported directly from Thailand. As a result, the condiments are spot-on and the spiciness is not compromised, merely tailored to suit the local palate.

"I used to work in Sri Lanka and completely fell in love with the country. I even prayed for a chance to return here for work, and that wish actually came true," Chef May reflects. "While Sri Lanka might not be the first destination Thai entrepreneurs think of for investment, I do truly love it here—the people, the nature, and the lifestyle. From a business perspective, the potential for growth is also immense."



Thai Shack เป็นร้านอาหารไทยบนถนน Havelock กลางกรุงโคลัมโบของเชฟเมย์ Maypreeya Cavin ซึ่งถูกใจทั้งชาวศรีลังกาและชนชาติอื่น ๆ ด้วยบริการรวดเร็วเหมือนฟาสต์ฟู้ด เน้นเสิร์ฟอาหารจานเดียว ราคาจับต้องได้ แต่ปรุงสดใหม่ทุกจาน

"คนศรีลังกาชอบกินอาหารไทยมากนะคะ อาหารศรีลังกาเขาก็เองได้ที่บ้าน พอออกมาข้างนอกก็อาจจะอยากกินอย่างอื่นที่ไม่ใช่ของบ้านตัวเอง" เชฟสาวชาวไทยอธิบายเธอเล่าว่าจุดเด่นของศรีลังกาคือวัตถุดิบ ทั้งผักผลไม้สมุนไพร และอาหารทะเล ซึ่งทุกอย่างสดใหม่ คุณภาพดี ทั้งยังคล้ายคลึงกับประเทศไทยมาก

เชฟเมย์คัดสรรวัตถุดิบที่ตลาดเอง อาหารร้าน Thai Shack จึงได้คุณภาพคับจาน โดยวัตถุดิบบางอย่างนำเข้าจากเมืองไทย เพื่อให้ได้รสชาติอาหารไทยแท้ ๆ เครื่องปรุงถูกต้องเผ็ดก็เผ็ดจริงไม่ลือเลิน แต่เลือกสูตรที่ถูกปากคนศรีลังกาเท่านั้น

"พี่เคยทำงานที่ศรีลังกาแล้วชอบมาก อธิษฐานขอให้ได้กลับมาทำงานที่ประเทศนี้อีก แล้วก็ได้กลับมาจริง ๆ" เชฟเมย์เล่า "คนไทยอาจไม่ค่อยคิดถึงทางลงทุนหรือทำงานที่ศรีลังกา แต่เราชอบที่นี่ ชอบคน ชอบธรรมชาติ และในแง่ธุรกิจโอกาสเติบโตก็มีมากด้วยค่ะ"





Cafe Lunka

A homey Thai bistro in Colombo

Cafe Lunka is an authentic Thai restaurant in the heart of Colombo, founded by Sri Lankan husband Dammika Gonaduwa and his Thai wife Wanasanan Ketin (Meena) from Surin Province, Thailand. After their marriage and Meena’s move to Sri Lanka, Dammika decided to open the restaurant in 2024 for her. The name “Lunka” comes from the nickname her daughter calls him.

Cafe Lunka (คาเฟ่ ลุงท่า) เป็นร้านอาหารไทยแท้ ๆ ใจกลางกรุงโคลอมโบ ของ Dammika Gonaduwa สามีชาวศรีลังกา และ มีนา-วณันันท์ เกษอินทร์ ภรรยาชาวไทยจากจังหวัดสุรินทร์ หลังจากแต่งงานกันและมินาย้ายมาอยู่ศรีลังกา Dammika ตัดสินใจเปิดร้านใกล้ทะเลให้เธอในปี 2024 โดยชื่อ ‘ลุงท่า’ มาจากชื่อที่ลูกสาวของเธอเรียกชื่อเขานั่นเอง



“Living in Sri Lanka feels like home. The people are warm and kind, and the culture doesn’t feel far from Thailand. Since I run a Thai restaurant here, I don’t really feel homesick. Even when I visit Thailand, I don’t need to stay for too long before returning.”

“อยู่ศรีลังกาแล้วก็เหมือนอยู่บ้านเรา ไม่ได้ไกลบ้านไกลวัฒนธรรมกันมาก คนก็น่ารัก ใจดี ปลอดภัยก็ตกกายกัน เหมือนคนไทยเลย แล้วพอร้านเราเป็นร้านอาหารไทยอยู่แล้ว พี่เลยไม่ได้รู้สึกโหยหา ไปไทยก็ไม่ต้องกลับไปนาน ๆ”



The restaurant began as a small café serving simple Thai dishes and Thai tea, with a hair and nail salon upstairs where Meena practised her craft. As demand for Thai food grew, the couple transformed it into a full Thai restaurant, featuring Thai chefs and staff while keeping the focus on quick, affordable meals perfect for lunch. Its central location near the railway and the sea also makes it convenient for travellers.

“For Thai people living abroad, rice is essential. When I first moved here, local rice never left me feeling full—even though the ingredients were similar, the taste was different.

That’s why I wanted to create a small place serving jasmine rice and authentic pad kra pao, the dishes that Sri Lankans also enjoy,” Meena shared.

Today, Cafe Lunka attracts office workers, Thai expats, and Asian communities like Chinese and Vietnamese. Many discover the restaurant through word of mouth, drawn in by the authentic Thai flavours. Popular dishes among Sri Lankan customers include som tam, tom yum, and pad kaphrao, with spice levels that can be adjusted from authentic Thai heat to a milder version based on personal preference.



เดิมทีร้านนี้เป็นคาเฟ่ขายอาหารไทยง่าย ๆ กับชาไทย ด้านบนเป็นชาลอนทำผมและทำเล็บ ตามที่ทักษะความถนัดของมินา แต่ความต้องการอาหารไทยมีมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทั้งคู่ตัดสินใจทำร้านอาหารเต็มตัว มีเซฟและพนักงานคนไทย แต่ยังคงเน้นเมนูที่เสิร์ฟไว ราคาอ่อนโยน เหมาะกับกินเป็นอาหารกลางวัน จะกินที่ร้านหรือโทรสั่งก็ได้ ด้วยทำเลกลางเมือง ใกล้รถไฟฟ้าและทะเล นักท่องเที่ยวจึงเดินทางมาได้สะดวก

“คนไทยมาต่างแดน ข้างนี้สำคัญมากเลย ครั้งแรกที่มาที่นี่ พี่กินข้าวบ้านเขาไม่ได้ กินยังโงกไม่มื่อ ทั้งที่ตัวติดคล้ายกัน แต่มันไม่เหมือน เราเลยอยากเปิดร้านเล็ก ๆ มีข้าวหอมมะลิ มีผัดกะเพราแท้ ๆ ซึ่งคนศรีลังกาที่ชอบกินด้วย” มีนาอธิบาย

ลูกค้าที่ส่วนใหญ่เป็นพนักงานออฟฟิศ คนไทยในต่างแดน ไปจนถึงชาวจีนและชาวเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่ลูกค้าจะบอกกันปากต่อปากว่า รสชาติที่นี่ทำถึง กลมกล่อมแบบไทยแท้ โดยเมนูโปรดของชาวศรีลังกา คือ ส้มตำ ต้มยำ และผัดกะเพรา เลือกได้ตามใจว่าอยากได้เผ็ดแบบไทยหรือเผ็ด ๆ ฝรั่งลงหน่อย



Ministry of Crab

Chef Dharshan Munidasa’s ‘Kaphrao Crab,’ a Dish Connecting Thailand and Sri Lanka

Ministry of Crab stands as one of Sri Lanka’s most iconic culinary landmarks, boasting a global presence that includes a branch on Sukhumvit 31 in Bangkok. The restaurant’s crown jewel is the Sri Lankan mud crab—wild-caught, never farmed, and flown fresh to Bangkok and Singapore 3 times a week.

Chef Dharshan Munidasa, co-founder of Ministry of Crab, mentions that the flagship location in Colombo has become a pilgrimage site for international travelers. For anyone visiting Sri Lanka, tasting these giant, naturally sweet mud crabs is an absolute must. Among the restaurant’s standout recipes is the Kaphrao Crab, a signature dish inspired by Thailand.

“The Thai phrase I know is ‘Mai Ao Phak Chee’ (No coriander),” Chef Dharshan says with a laugh. “I do business with Thais and visit the country 2 or 3 times a year. I’m obsessed with Thai food, especially pad kaphrao—it’s my go-to every single trip.

That inspired me to create my own version of kaphrao with crab meat. Today, it’s one of our bestsellers across our locations in Sri Lanka, Bangkok, Singapore, and the Maldives.”

Unlike some dry styles of Thai kaphrao, Ministry of Crab’s version is richly saucy and juicy, yet it retains the bold, fiery flavors that Thai palates love—a taste profile that Chef Dharshan says appeals equally to Sri Lankans. With Sri Lankan and Japanese heritage, his culinary inspiration draws from across the globe, aiming to break stereotypes while showcasing his homeland’s finest ingredients on the world stage.

“40 years ago, before we opened this restaurant, Sri Lanka’s best mud crabs were exclusively exported abroad. Today, everyone comes to Colombo to eat them,” he says proudly, reflecting on the tens of thousands of tourists who flock to his restaurant each year. “Our secret is simple—we never compromise on the quality of our crab.”



Ministry of Crab เป็นหนึ่งในร้านอาหารที่ดังที่สุดในศรีลังกา มีสาขาในหลายประเทศ รวมถึงที่สุขุมวิท 31 กรุงเทพฯ ด้วย จุดเด่นของร้านคือ ปูเขียวศรีลังกา (Sri Lankan Mud Crab) ที่จับสด ๆ จากทะเล ไม่ใช่จากฟาร์ม และส่งตรงไปกรุงเทพฯ และสิงคโปร์ถึง 3 ครั้งต่อสัปดาห์

เชฟ Dharshan Munidasa หนึ่งในผู้ก่อตั้งร้าน Ministry of Crab เล่าว่าสาขาหลักที่โคลัมโบเป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ใครมาศรีลังกา ก็อยากชิมปูทะเลยักษ์สด ๆ เนื้อหวานตามธรรมชาติ โดยหนึ่งในเมนูซิกเนเจอร์ของร้านคือกะเพราปู ซึ่งเชฟได้แรงบันดาลใจจากเมืองไทย

“ภาษาไทยที่ผมพูดได้คือ ‘ไมเอาผักชี’ ครับ” เชฟพูดเสียงดังฟังชัด “ผมทำธุรกิจกับคนไทย ไปเมืองไทยปีละ 2-3 ครั้ง ชอบกินอาหารไทยโดยเฉพาะผัดกะเพรา ไปทีไรต้องกินตลอด เลยคิดทำเมนูกะเพราปูสุดของตัวเองขึ้นมา ขายที่ศรีลังกา กรุงเทพฯ สิงคโปร์ และมัลดีฟส์ เป็นเมนูขายดีของเราเลย”

กะเพราปูของ Ministry of Crab ผัดแบบฉ่ำ ๆ ไม่ผัดแห้งแบบกะเพราไทยบางสูตร แต่อร่อยจัดจ้านถูกปากคนไทย เชฟบอกว่าคนศรีลังกานิยมรสชาติแบบนี้ ตัวเชฟเองเป็นลูกครึ่งศรีลังกา-ญี่ปุ่น เขาได้แรงบันดาลใจเรื่องอาหารจากหลายที่ทั่วโลก จึงอยากนำเสนออาหารที่ไม่ยึดติดกับภาพเดิม ๆ ขณะเดียวกันก็อยากนำเสนอวัตถุดิบชั้นยอดของศรีลังกาให้โลกรู้จัก

“40 years ago, before we opened this restaurant, Sri Lanka’s best mud crabs were exclusively exported abroad. Today, everyone comes to Colombo to eat them,” he says proudly, reflecting on the tens of thousands of tourists who flock to his restaurant each year. “Our secret is simple—we never compromise on the quality of our crab.”

“40 ปีก่อนที่จะมีร้านนี้ ศรีลังกาส่งออกปูเขียวคุณภาพดีไปเมืองนอกตลอด แต่ตอนนี้ใคร ๆ ก็อยากมากินปูที่โคลัมโบครับ” เชฟเอ่ยถึงนักท่องเที่ยวหลายหมื่นคนต่อปีที่เดินทางมากินอาหารที่ร้านของเขาอย่างภาคภูมิใจ “เคล็ดลับของเรา มีข้อเดียว คือหาปูคุณภาพดีให้ได้”





We are back in Thailand now,
but some pieces of us were left
there. Our hearts yearn to visit
Sri Lanka again.



Sri Lanka, Home of Serendipity

Embrace the magic of unexpected discoveries.

“Serendip” is the Old Persian name for Sri Lanka (derived from the Sanskrit Simhaladvipa). It is also the etymological root of the word serendipity, which refers to the ability to find valuable or pleasant things without seeking, as well as the luck that leads to such discoveries.

What a perfect name for the island. Our experiences in Sri Lanka were full of fortunate stories and happy surprises. Every day in Ceylon was exciting.



‘Serendip’ เป็นชื่อเปอร์เซียดั้งเดิมของศรีลังกา (มาจากคำสันสกฤต Simhaladvipa/สิงหลทวีป) ชื่อนี้เป็นรากศัพท์ของคำว่า Serendipity ซึ่งหมายถึงการค้นพบสิ่งที่มีค่าหรือนำพึงพอใจโดยบังเอิญ หรือความโชคดีโดยไม่ตั้งใจ ชื่อนี้เหมาะกับเกาะศรีลังกามาก ๆ ประสบการณ์ที่ศรีลังกาของพวกเราเต็มไปด้วยเรื่องราวดี ๆ ที่เราไม่ได้คาดหมายทุกวันในชีวิตประจำวัน

ยิ่งเราเรียนรู้เรื่องศรีลังกามากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งสะท้อนเรื่องเมืองไทยมากขึ้นเท่านั้น เราทึ่งว่ายังเดินทางไกล ก็ยังได้มองเห็นเงาของเราเองในกระจกของเพื่อนบ้าน ผ่านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และความอบอุ่นของผู้คน

เรากลับมาเมืองไทยแล้ว แต่บางสิ่งในใจยังคงตกค้างอยู่ที่นั่น เรียกเรื่องให้กลับไปเยี่ยมศรีลังกาอีกครั้ง



The more we learned about Sri Lanka, the more we reflected on Thailand. It felt as though the farther we traveled, the more we unexpectedly saw our own reflections in our neighbor’s mirror—through history, culture, and the warmth of the people.

We are back in Thailand now, but some pieces of us were left there. Our hearts yearn to visit Sri Lanka again.



What does Sri Lanka represent to you?

“Serendipity”

“Physically, I’m in Thailand, but my soul remains in Sri Lanka. This country truly suits me, as their expression of Buddhism harmonizes perfectly with my own faith and practice. Even the daily habits, from wearing the traditional sarongs to the culture of living on the open veranda, align well with my lifestyle. I could spend all day on a veranda, unbothered by the heat, the rain, or the wind, as I’ve always preferred the open air over a closed, air-conditioned room.

“Sri Lanka is an impression that came to me without having to search. It was a gradual, unnoticed accretion of moments that turned into a deep affinity. In this light, ‘Serendipity’ feels like the perfect word, considering its root is ‘Serendip’—the old name for Sri Lanka itself.”

“ทุกวันนี้กายหยาบบ่อยที่เมืองไทย แต่กายละเอียดยังอยู่ที่ศรีลังกาค่ะ รู้สึกว่าศรีลังกาเหมาะกับเรามาก ๆ อย่างศาสนา ก็เป็นศาสนาพุทธที่มีแนวคิดและวิธีปฏิบัติแบบเดียวกับที่เราศรัทธา หรือคนศรีลังกาชอบนุ่งผ้าถุง ใช้ชีวิตอยู่บนชานบ้าน เราเองก็ชอบนุ่งผ้าถุง แล้วก็ชอบอยู่บนชานบ้านโล่ง ๆ ทั้งวันทั้งคืน ไม่ว่าแดดจะร้อน ฝนสาด หรือลมแรงแค่ไหน เราไม่ชอบอยู่ในห้องแอร์ ซึ่งก็เป็นไลฟ์สไตล์แบบเดียวกัน

“ศรีลังกาคือความประทับใจที่ค้นพบได้โดยไม่ต้องค้นหาทุกอย่างเกิดขึ้นเองแบบไม่รู้ตัว ค่อย ๆ สะสมจนเป็นความหลงใหล ซึ่งอาจจะตรงกับคำว่า Serendipity ที่มีรากศัพท์มาจากคำว่า Serendip ซึ่งคำนี้เคยเป็นชื่อเดิมของศรีลังกาพอดีเลย”

Yuwarat Hemasilpin
Architectural Conservator

ด.ร. ยุวรัตน์ เหมะศิลปิน
สถาปนิกอนุรักษ์



“MSG of Thai society”

“Sri Lanka is like the MSG of Thai society, having dissolved and merged into every molecule and context of our culture. As a simple example, when we were young and had to draw a pagoda, we always drew it in the bell-shaped style, which is an architectural form adopted from Sinhalese art. The familiar mantras we know by heart, like the Jinapañjara Gāthā, are also believed to have originated in Sri Lanka. Even in literature, such as the Ramayana, the Kingdom of Lanka is believed to be Sri Lanka. There are countless other examples just like these.”

“During my first visit, I was cautious and skeptical of every interaction. On my first day, when I visited the temple, an old man approached me, placed flowers into my hand, and told me they were for an offering. Fearing a tourist trap, I declined, but he wouldn’t give up. When I finally relented and accepted the flowers, his reaction was incredible. He wasn’t looking for money. He was simply overjoyed to have guided a stranger into the local tradition. To me, Sri Lanka has become like honey. It isn’t a daily staple, perhaps, but every taste leaves a lingering sweetness and a deep sense of delight.”

“ศรีลังกาเหมือนผงชูรสที่ละลายปะปนไปทุกอนุและทุกบริบทของสังคมไทย เอาง่าย ๆ ตอนเด็ก ๆ เวลาเราวาดเจดีย์ เราก็วาดเจดีย์ทรงระฆัง ซึ่งเป็นเจดีย์ที่รับรูปแบบมาจากศิลปะลังกา บทสวดมนต์ที่เราคุ้นเคย เช่น ชินบัญชร ก็เป็นบทที่เชื่อกันว่าเขียนขึ้นในศรีลังกา หรือในวรรณคดีอย่าง รามเกียรติ์ กรุงลงกานั้นก็เชื่อกันว่าคือศรีลังกา และยังมีอื่น ๆ อีกมากมายในลักษณะนี้”

“ตอนผมไปทีนั้นครั้งแรก ผมไปแบบระวังตัว จำได้เลยว่าวันแรกไปเที่ยววัด มีคุณลุงคนหนึ่งเอาดอกไม้มาใส่มือ บอกให้นำไปบูชาพระ ผมรีบปฏิเสธเพราะกลัวว่าจะตกเป็นเหยื่อโดนขายของเกินราคา แต่คุณลุงเดินตามจะยื้อจะให้เอาดอกไม้ไปถวายพระให้ได้ ผมตัดสินใจลองเชื่อแทนดู วันแรกที่ผมถวายดอกไม้ได้สำเร็จ แก่ยิ้มนับตาเป็นประกาย คือเกิดใจกับผมจริง ๆ สำหรับผมในวันนี้ ศรีลังกาเหมือนน้ำผึ้ง เราอาจไม่ได้ทานน้ำผึ้งกันบ่อย ๆ แต่ทุกครั้งที่ทาน คือความหวานความชื่นใจ”

Dr. Nutthapong Larbboonsarp
Director and Advisor of Gold Mints-Products Co., Ltd., /Professional Guide /Guest Lecturer in History.

ดร.ณัฐพงศ์ ลากบุญทรัพย์
กรรมการและที่ปรึกษา บริษัท โกลด์ มินท์ โปรดักส์ จำกัด นักคุณศัพท์ และอาจารย์พิเศษด้านประวัติศาสตร์



“My Running Lane”

“Years ago, I signed up for the Colombo Marathon. It was a race where you had to run and dodge simultaneously! Within 5 minutes of the starting gun, runners were weaving through a chaotic swarm of tuk-tuks, buses, motorbikes, and cars. The water stations every 2 kilometers seemed to be playing hide-and-seek—or maybe my eyes just weren’t sharp enough—so I ended up stopping at roadside grocery stores to buy my own water. At some point, a tuk-tuk pulled over and asked, ‘Where are you going? Why are you running? Want a ride?’ Oh... they were just so endearing.

“But the further I ran, the more beauty I uncovered. As the city faded, I found the serene nature of the suburban farmlands. The heat was so intense I almost threw in the towel several times, but the locals lined the streets to cheer us on. Their shouts of ‘Go, just go! You are almost there!’ felt like a blessing that pushed me to the finish line. Since that day, I’ve returned to Sri Lanka many times to run and travel, and I’ll definitely be going back.”

“เมื่อหลายปีก่อน ผมสมัครไปวิ่งโคลอมโบมาราธอนครับ เป็นงานวิ่งที่ลุ้นไม่วิ่งไป เพราะหลังจากปล่อยตัวไปไม่เกิน 5 นาที นักวิ่งก็ต้องวิ่งฝ่าฟันรถติดๆ รถเมล์ รถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ และการจราจรที่ขยับเขยื้อนไปโคลอมโบ จุดให้น้ำทุก 2 กิโลเมตร ดูเหมือนมี ๆ หาย ๆ หรือผมอาจตาไม่ตึงเองนะครับ ต้องตัดสินใจแวะร้านข้างทางเพื่อซื้อน้ำกินเองบ้าง ขณะวิ่ง ๆ อยู่ มีรถติดๆ มาจอดถามว่า จะไปไหน ทำไมวิ่งไปปล่อยให้ไหม โอ้ย...น่ารักน่าเอ็นดู

“แต่ยิ่งวิ่งไปเรื่อย ๆ ยิ่งพบความสวยงามของบ้านเมือง ยิ่งวิ่งไกลออกไปเรื่อย ๆ ก็ยิ่งพบธรรมชาติอันสวยงามของเรือกสวนไร่สวนบริเวณชานเมือง อากาศร้อนจนแทบถอดใจ เลิกวิ่งไปหลายครั้ง แต่พี่ ๆ น้อง ๆ ชาวศรีลังกามายืนเรียงรายให้กำลังใจนักวิ่งกันมากมาย ส่งเสียงเชียร์ Go, just go. You are almost there. เหมือนเสียงอวยพรที่ทำให้เราวิ่งไปจนถึงเส้นชัย หลังจากวันนั้น ผมกลับไปวิ่งและไปเที่ยวศรีลังกาอีกหลายครั้ง และจะไปอีก”

Lode Nandhivajrin
Brand Strategist, Four Rooms Co., Ltd.

โลดน์ นันทิวชิรินทร์
Brand Strategist บริษัท โฟร์ รูมส์ จำกัด



Sri Lanka, Home of Serendipity



CAVADI



SINCE 1967
REFINED CAMPHOR 105 TABLETS

NEW LOTUS FLOWERS

No. 365, Galle Road, Bambalapitiya, Colombo -04.

Project Advisor
Arthit Prasartkul
Editor & Writer
Stang Puapongsakorn
Writer
Lode Nandhivajrin
Photographer & Art Director
Rathipol Ratchata-arpa
Graphic Designer
Supicha Prangchaiwate
English Language Copy Editor
Peerapat Ouysook,
Neungkanya Toolpeng

Special thanks to
Patalee Warnakulasooriya,
Sachini De Silva,
Rasaiya Sanjeewani
and Prasad Rajapaksha

